

РЕШЕНИЕ

№ 3489

гр. София, 13.07.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 24.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Лозан Панов

ЧЛЕНОВЕ: Татяна Жилова

Доброслав Руков

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Христовозова, като разгледа дело номер **4620** по описа за **2011** година докладвано от съдия Доброслав Руков, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 63, пр. 2 от ЗАНН, във връзка с чл. 208 и следващите от АПК.

Делото е образувано по жалба на Г. В. М. от гр. С. срещу решение /без номер/ от 31.01.2011 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4177/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 115 състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № 13814/16.03.2010 г. на зам. началника на отдел „Пътна Полиция” – С..

С посоченото НП на касатора наложено административно наказание „глоба” в размер на 200 лева, на основание чл. 182, ал. 1, т. 5 от Закона за движение по пътищата /ЗДвП/ и е лишен от право да управлява МПС за срок от 2 месеца и на основание чл. 3, ал. 1, чл. 4, ал. 1, т. 12 от Наредба I-139/2002 г. са му отнети 10 контролни точки.

В жалбата е посочено, че решението на СРС-НК е неправилно, незаконосъобразно и постановено в нарушение на материалния закон и съществено нарушение на процесуалните правила. Оплакванията се състоят най-вече в това, че първоинстанционният съд не е обсъдил в съвкупност и пълнота събраните доказателства.

В проведеното по делото открито заседание, касаторът не се явява.

Ответникът по касационната жалба не изпраща представител.

Представителят на С. счита жалбата по същество е неоснователна, поради което

решението на СРС следва да се остави в сила.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като взе предвид и обсъди по отделно и в съвкупност наведените от касатора доводи, тези на представителя на С. и събраните в хода на първоинстанционното производство доказателства, намира за установено, от фактическа страна, следното:

За да постанови решението си районният съд е събрал писмени и гласни доказателства и въз основа на тях е приел фактическите обстоятелства, които са от значение за спора. В процесуално качество на свидетел е разпитан актосъставителя, който не е бил и очевиден на нарушението. Обсъждайки събраните доказателства, съдът е приел, че на 11.06.2009 г., около 08,59 часа касаторът е управлявал лек автомобил марка „БМВ” с ДКН № СА в населено място - по БУ. С, в гр. С.. При разрешена максимална скорост от 50 км/ч автомобилът се движел със скорост от 93 км/ч. Скоростта на движение била засечена с помощта на техническо средство – радар „Multinova 6F”, отчитащ скорост, дата и час и заснемащ превозното средство и регистрационния му номер. Заснетите показания на радарния скоростомер били показани на водача. На 18.02.2010 г. същият е попълнил саморъчна декларация, че на посочената дата, той е управлявал процесното МПС.

За констатираното нарушение бил съставен акт за установяване на административно нарушение /АУАН/ № 13814/18.02.2010 г., връчен на М. на същата дата и подписан от последния без възражение.

Въз основа на АУАН е издадено и процесното НП.

Видно от писмо изх. № 26-00-461/13.10.2008 г. на Главен Директор на ГД „Мерки и измервателни уреди” при Български институт по метрология, радарен скоростомер „Multinova 6F”, е преминал през последваща проверка на 03.10.2010 г., като срокът на валидност на проверката е една година. Същият орган е уведомил О.-С., че радарен скоростомер „Multinova 6F” е преминал проверка на 03.10.2008 г., като срокът на валидност е една година, видно от писмо изх. № 26-00-461/13.10.2008 г.

СРС, преценявайки събраните доказателства, е направил изводи за това, че административнонаказващият орган е приложил правилно закона, поради което е потвърдил оспореното НП.

Административен Съд С. – град, XII касационен състав, след като обсъди доводите на страните и прецени събраните по делото доказателства, приема от правна страна следното:

По допустимостта на жалбата: Съобщението за изготвеното решение било връчено на адреса на жалбоподателя на пълнолетен член на семейството му – Е М – баба, на 14.03.2011 г. Жалбата е подадена чрез С Районен Съд на 23.03.2011 г. /вх. 10312/, т. е. в рамките на 14-дневния преклузивен срок по чл. 211, ал. 1 от АПК. Съдът е сезиран от надлежна страна и срещу съдебен акт, който е бил неблагоприятен за нея и следователно е подлежащ на оспорване. Във връзка с изложеното следва да се приеме, че жалбата е процесуално допустима и като такава следва да бъде разгледана.

Разгледана по същество, тя е частично основателна.

Районният съд е изследвал всички релеванти за спора обстоятелства. Разпитан е актосъставителят и са обсъдени събраните писмени доказателства. Показания са разгледани в съвкупност с останалите са събрани доказателства. Направените от СРС изводи се споделят изцяло от настоящия състав на съда. Актът за установяване на административното нарушение е съставен, съгласно изискванията на ЗАНН.

Фактическите констатации, описани в акта, не се опровергават от събраните по делото гласни и писмени доказателства. Жалбоподателят не е ангажирал никакви други доказателства, които да обосноват извода, че отразената в акта фактическа обстановка не отговаря на действителната.

В касационната жалба са наведени множество оплаквания и са инвокирани доводи, които не могат да доведат до промяна нито във фактическата обстановка, нито в направените правни изводи.

Неоснователен е довода, че липсва точно описание на нарушението и че не са събрани годни доказателства, сочещи виновно поведение на сочения за нарушител. АУАН и НП отговарят на изискванията съответно на чл. 42, ал. 1, т. 5 и чл. 57, ал. 1, т. 6 от ЗАНН. Оплакванията в този смисъл се явяват бланкетни. Радарният скоростомер радарен скоростомер „Multinova 6F”, е преминал през последваща проверка на 03.10.2008 г., като срокът на валидност на проверката е една година.

Неоснователни са и оплакванията за допуснато съществено нарушение на съдопроизводствените правила. При извършената проверка не е констатирано действие или бездействие на съда, което да е довело до ограничаване на процесуалните права на страните, налице е протокол от съдебното заседание, както и към решението има мотиви. Съдебният акт е постановен от законен състав и е спазена тайната на съвещанието.

При действащите в момента на постановяване на решението правни норми, наложеното административно наказание е справедливо и отговаря на тежестта на извършеното нарушение.

От друга страна, с изменения на ЗДвП /ДВ, бр. 10 от 2011 г./, е изменена и разпоредба на чл. 182, ал. 1, т. 5 от ЗДвП, като е предвиден различен размер на налаганата глоба при извършване на нарушения от типа на процесното. Отпаднало е наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”. Следователно, е необходимо да бъде приложен чл. 3, ал. 2 от ЗАНН, според който се прилага по-благоприятната нормативна разпоредба за нарушителя при промяна в законодателството преди влизане в сила на наказателното постановление.

Предвид на гореизложеното, съставът на Административния съд, разгледал касационната жалба, намира, че оспореното решение е правилно и следва да бъде оставено в сила, в частта, в която е потвърдено оспореното НП, относно налагането на административно наказание „глоба” в размер на 200 лева и да се отмени в частта, в която с него е потвърдено наказанието „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”, като по същество се отмени и НП в тази му част.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, пр. 1 и пр. 2 от АПК,
Административен Съд С. – град, XII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение /без номер/ от 31.01.2011 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4177/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 115 състав, в частта, в която е потвърдено оспореното НП, относно налагането на касатора на административно наказание „глоба” в размер на 200 лева.

ОТМЕНЯ решение /без номер/ от 31.01.2011 г., постановено по наказателно от административен характер дело № 4177/2010 г. на С Районен Съд – Наказателна колегия, 115 състав, в частта, в която е потвърдено наказателно постановление №

13814/16.03.2010 г. на зам. началника на отдел „Пътна Полиция” – С., с което на касатора е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”, като вместо него постановява,

ОТМЕНЯ наказателно постановление № 13814/16.03.2010 г. на зам. началника на отдел „Пътна Полиция” – С., в частта, в която на Г. В. М. е наложено наказание „лишаване от право да управлява МПС за срок от 2 месеца”.

Решението е окончателно.